

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань фінансів, банківської діяльності,
податкової та митної політики

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-28-07, факс: 255-25-91

№ 04-39/107038

"14" жовтня 2011 р.

Державна податкова служба України

Копія

Туристична асоціація України

м. Київ, вул. Московська, 8 оф. 208

Копія

ТОВ "Генуя-тур"

95011, АРК, м. Сімферополь, вул. Самокіша, 24/23, оф. 5

Про надання роз'яснення

У Комітеті Верховної Ради України з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики розглянуто спільне звернення туристичних операторів України щодо оподаткування податком на додану вартість операцій у туристичній діяльності.

У зазначеному зверненні порушуються питання щодо видання органами державної податкової служби податкових консультацій стосовно оподаткування податком на додану вартість операцій у туристичній діяльності, які, на думку туристичних операторів України, не узгоджуються з окремими нормами Податкового кодексу України (далі - Кодекс).

Проведений системний аналіз статей 187, 192, 207 Кодексу дає підстави вважати, що оподаткування податком на додану вартість операцій у туристичній діяльності здійснюється в особливому порядку в частині визначення бази оподаткування, дати виникнення податкових зобов'язань, ведення податкового обліку та складання податкової звітності.

1. Щодо особливостей визначення бази оподаткування.

Відповідно до Закону України "Про туризм" туристичний продукт - попередньо розроблений комплекс туристичних послуг, який поєднує не менше ніж дві такі послуги, що реалізується або пропонується для реалізації за визначеною ціною, до складу якого входять послуги перевезення, послуги розміщення та інші туристичні послуги, не пов'язані з перевезенням і розміщенням (послуги з організації відвідувань об'єктів культури, відпочинку та розваг, реалізації сувенірної продукції тощо).

З метою оподаткування податком на додану вартість туристичний продукт, як комплекс туристичних послуг, розглядається як єдина послуга (пункт 207.1 Кодексу).

В основу оподаткування податком на додану вартість туристичного продукту відповідно до статті 207 Кодексу покладено маржинальний принцип визначення бази оподаткування, тобто базою оподаткування у туристичного оператора є винагорода. Правила визначення такої винагороди для різних операцій встановлені пунктами 207.2 – 207.5 статті 207 Кодексу.

До бази оподаткування, визначеної згідно з пунктами 207.2-207.5 статті 207 Кодексу застосовується основна ставка податку на додану вартість і визначена сума податку додається до загальної вартості туристичного продукту (туристичної послуги), що оплачується покупцем (пункт 207.7 статті 207 Кодексу).

Таким чином, при розрахунку винагороди туристичного оператора витрати на придбання товарів (послуг) визначаються з урахуванням податку на додану вартість, сплаченого туристичним оператором у складі витрат на придбання товарів (послуг) вартість яких включається до туристичного продукту.

При цьому, суми податку на додану вартість, сплачені туристичним оператором у складі витрат на придбання товарів (послуг), відповідно до статті 139 Кодексу включаються до витрат.

2. Щодо визначення податкових зобов'язань та складання податкової звітності.

Податкові зобов'язання по постачанню туристичного продукту у туристичного оператора визначаються відповідно до загального правила, встановленого пунктом 187.1 статті 187 Кодексу, за правилом “першої події” або на дату зарахування коштів від покупця/замовника на банківський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, або на дату відвантаження товарів, а для послуг – на дату оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.

Враховуючи особливості оподаткування податком на додану вартість операцій у туристичній діяльності та правила визначення дати виникнення податкових зобов'язань на дату отримання попередньої оплати за ще не сформований туристичний продукт туристичний оператор нараховує податкові зобов'язання виходячи із розрахункового розміру винагороди.

У момент виникнення податкових зобов'язань туристичним оператором складається податкова накладна на суму визначеної винагороди і нарахованих податкових зобов'язань.

Після визначення вартості сформованого туристичного продукту і фактичних понесених витрат, пов'язаних з таким туристичним продуктом, туристичний оператор проводить відповідний перерахунок податкових зобов'язань з податку на додану вартість. Правила проведення такого перерахунку

визначені статтею 192 Кодексу. Результати коригування відображаються в рядку 8.1 розділу I податкової декларації з податку на додану вартість і в додатку 1 до декларації “Розрахунок коригування сум ПДВ до податкової декларації з податку на додану вартість” (Д1) (за формою затвердженою наказом ДПА України від 25.01.2011 року № 41, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 16.02.2011 року за № 197/18935).

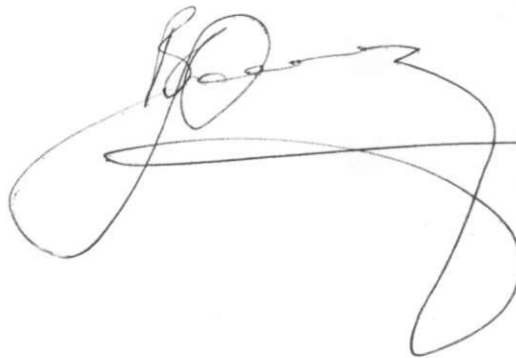
3. Щодо формування податкового кредиту та особливості податкового обліку.

Враховуючи те, що базою оподаткування туристичного оператора є отримана ним винагорода, то податковий кредит з податку на додану вартість такий туристичний оператор має право формувати тільки в частині його витрат на придбання товарів (послуг) безпосередньо пов'язаних з отриманням такої винагороди.

Суми податку на додану вартість сплачені у вартості послуг, які формують туристичний продукт, не включаються до податкового кредиту туристичного оператора та не відображаються у податковій декларації з податку на додану вартість, а податкові накладні, отримані від постачальників таких послуг не відображаються у Реєстрі виданих та отриманих податкових накладних

З метою забезпечення дотримання порядку оподаткування податком на додану вартість туристичної діяльності, недопущення різного трактування норм статті 207 Кодексу та враховуючи, що зазначене питання стосується значної кількості платників податків, Комітет просить Державну податкову службу України видати у порядку, встановленому Кодексом, узагальнюючу податкову консультацію з урахуванням роз'яснення Комітету.

Голова Комітету

В.Ю. Хомути́нік